

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Vanemennesker

Citation: Michaëlis, Sophus: "Vanemennesker", i Michaëlis, Sophus: *Vanemennesker*, Jacob H. Mansas Forlag, 1892, s. 119. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: [https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs\\_02-shoot-idm140033056093056/facsimile.pdf](https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_02-shoot-idm140033056093056/facsimile.pdf) (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Vanemennesker

verdens Komponister, de fleste Udclip af Blade. Skrivebordet rummede en møddingagtig Blanding af Cigarstumper, Nodepapir og snavsede Penne. Og rundt paa alle Stole og paa Gulvet med – en syndig Uorden af Noder og Papir, det hele jævnt oversaaet af Cigaraske.

Holger kom inde fra Sovekamret, klirrede ved Buffeten og kom slæbende med Flasker og Glas, idet han med Benet trak Døren til efter sig.

»Se saa! – Hvad sagde jeg – Marie sover – saadan skal en Kone være – ikke optaget af bange Venten. Det har jeg vænnet hende af med. Man skal ikke gøre sig Uro over dumme Ting. Nu kan vi sidde, saa længe vi gider. Musikken kan ikke naa ind i Sovekamret.«

»Skal vi rulle ned?« – sagde han og gik til Vinduet. »Nej, det ser ud, som Maanen vil skinne igennem.«

Han slog Vinduet op, og de stod længe og stirrede ud i Natten. Søen laa i sin Indfatning af duftende Tjørne, skælvende i Mørket, frisket af den faldende Regn. Maanen kæmpede for at trænge frem af de tunge Skydyner, der langsomt sank ned mod Horisonten. Som gylden Morild blinkede den hen ad de smaa Bølger, der lynede i en evig Uro, blanke som sløbne Kulperler.

»Skal vi slukke Lampen?« spurgte Holger og pustede den ud, uden at vente paa Svar.